

Υπόθεση C-434/19

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

5 Ιουνίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Corte suprema di cassazione (Ιταλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

21 Ιανουαρίου 2019

Αναιρεσείουσα και αναιρεσίβλητη στην αντίθετη αναίρεση:

Poste Italiane SpA

Αναιρεσίβλητη και ανταναιρεσείουσα:

Riscossione Sicilia SpA – Ανάδοχος υπηρεσιών εισπράξεως φόρων για την επαρχία του Παλέρμο και τις λοιπές επαρχίες της Σικελίας

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Υποχρέωση καταβολής τέλους (προμήθειας) στην ανώνυμη εταιρία Poste Italiane spa για τις υπηρεσίες διαχειρίσεως του τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου στον οποίο οι υποκείμενοι στον φόρο καταθέτουν τα ποσά πληρωμής του δημοτικού φόρου ακίνητης περιουσίας (ICI) – Υποχρέωση του παραχωρησιούχου (αναδόχου) υπηρεσιών εισπράξεως φόρων για λογαριασμό ενός δήμου να ανοίξει τρεχούμενο λογαριασμό ταχυδρομικού ταμιευτηρίου για τη συλλογή του δημοτικού φόρου ακίνητης περιουσίας (ICI) – Αποκλειστική θέση της ente Poste Italiane, μεταγενέστερα καλούμενης Poste Italiane spa (νόμιμο μονοπώλιο) – Παραβίαση του δικαιού της Ένωσης – Κρατική ενίσχυση – Μονομερής καθορισμός του ύψους της προμήθειας – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως – Προδικαστική παραπομπή στο Δικαστήριο εκ μέρους του Corte di Cassazione [Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία]

Το πραγματικό και νομικό πλαίσιο της απόφασης περί παραπομπής

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντίκειται στο άρθρο 14 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 7Δ της Συνθήκης ΕΟΚ, στη συνέχεια άρθρο 16 ΣΕΚ) και στο άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 90 της Συνθήκης ΕΟΚ, στη συνέχεια άρθρο 86, παράγραφος 2, ΣΕΚ) καθώς και στη διάρθρωση του πλαισίου υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) κανονιστική ρύθμιση όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/1992, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφοι 18 έως 20, του ιταλικού νόμου 662/1996, σύμφωνα με την οποία θεσπίζεται και διατηρείται σε ισχύ, – ακόμη και κατόπιν της ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών ταχυδρομικού ταμιευτηρίου (bancoposta) που παρείχε η Poste Italiane s.p.a.– η κατ' αποκλειστικότητα διαχείριση από την Poste Italiane s.p.a. (υπό καθεστώς νόμιμου μονοπωλίου) των υπηρεσιών τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου με σκοπό τη συλλογή του τοπικού φόρου ICI, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της εθνικής νομοθεσίας στο πεδίο της εισπράξεως φόρων, η οποία, ήδη από το έτος 1997, επιτρέπει στους υποκείμενους στον φόρο αλλά και στους φορολογούντες οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης να χρησιμοποιούν ελεύθερα μεθόδους πληρωμής και εισπράξεως φόρων (ακόμη και σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης) μέσω της χρήσεως του τραπεζικού συστήματος;
- 2) Σε περίπτωση που κριθεί –σε απάντηση στο πρώτο ερώτημα– ότι ο θεσμός του νόμιμου μονοπωλίου είναι σύμφωνος με τους όρους των ΥΓΟΣ, έχουν το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 90 της Συνθήκης ΕΟΚ, στη συνέχεια άρθρο 86, παράγραφος 2, ΣΕΚ) και το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΟΚ, στη συνέχεια άρθρο 87 ΣΕΚ) την έννοια ότι αντίκειται σε αυτά, με βάση την ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων από το Δικαστήριο όσον αφορά τα κριτήρια διακρίσεως μεταξύ νόμιμου μέτρου (αντισταθμίσεως για τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας) και παράνομης κρατικής ενισχύσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή που προκύπτει από τη συνδυαστική εφαρμογή του άρθρου 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/1992, του άρθρου 2, παράγραφοι 18 έως 20, του ιταλικού νόμου 662/1996 και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του ιταλικού προεδρικού διατάγματος 144/2001, η οποία επιτρέπει στην Poste Italiane s.p.a. να καθορίζει μονομερώς το ποσό της «προμήθειας» που οφείλει να καταβάλει ο παραχωρησιούχος (ανάδοχος) υπηρεσιών εισπράξεως του φόρου ICI, η οποία εφαρμόζεται επί πάσης πράξεως διαχειρίσεως του τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού

- ταμειυτηρίου που διατηρεί ο παραχωρησιούχος (ανάδοχος), λαμβανομένου υπόψη ότι η Poste Italiane s.p.a., με την απόφαση 57/1996 του διοικητικού της συμβουλίου, όρισε την εν λόγω προμήθεια στο ποσό των 100 ιταλικών λιρών για το χρονικό διάστημα από την 1η Απριλίου 1997 έως την 31η Μαΐου 2001 και στο ποσό των 0,23 ευρώ για το χρονικό διάστημα μετά την 1η Ιουνίου 2001;
- 3) Έχει το άρθρο 102, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, στη συνέχεια άρθρο 82, παράγραφος 1, ΣΕΚ), όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1991, C-18/88, GB Inno BM της 25ης Ιουνίου 1998, C-203/96, Chemische Afvalstoffen Dusseldorf BV, και της 17ης Μαΐου 2001, C-340/99, TNT TRACO s.p.a.), την έννοια ότι αντίκειται σε αυτό κανονιστικό πλαίσιο όπως εκείνο που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 2, παράγραφοι 18 έως 20, του ιταλικού νόμου 662/1996, το άρθρο 3, παράγραφος 1, του ιταλικού προεδρικού διατάγματος 144/2001 και το άρθρο 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/1992, σύμφωνα με το οποίο ο παραχωρησιούχος (ανάδοχος) οφείλει να προβεί στην πληρωμή της «προμήθειας» κατά το ποσό που θα καθοριστεί και/ή τροποποιηθεί μονομερώς από την Poste Italiane s.p.a, χωρίς να δύναται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμειυτηρίου, διότι σε περίπτωση υπαναχώρησης παραβαίνει την υποχρέωση του άρθρου 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/1992, με αποτέλεσμα τη μη τήρηση της υποχρέωσης εισπράξεως του ICI την οποία έχει αναλάβει έναντι του φορολογούντος οργανισμού τοπικής αυτοδιοικήσεως;

Παρατιθέμενες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία του Δικαστηρίου

ΣΛΕΕ: άρθρο 14, άρθρο 102, παράγραφος 1, άρθρο 106, παράγραφος 2, άρθρο 107, παράγραφος 1, και άρθρο 108

Νομολογία του Δικαστηρίου: απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1991, C-18/88, απόφαση της 25ης Ιουνίου 1998, C-203/96, απόφαση της 17ης Μαΐου 2001, C-340/99, και απόφαση της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504, της 30ής Δεκεμβρίου 1992 (decreto legislativo 30 dicembre 1992, n. 504)

Άρθρο 2, παράγραφοι 18 έως 20, του ιταλικού νόμου 662, της 23ης Δεκεμβρίου 1996 (legge 23 dicembre 1996, n. 662)

Άρθρο 3, παράγραφος 1, του προεδρικού διατάγματος 144, της 14ης Μαρτίου 2001 (decreto del Presidente della Repubblica 14 marzo 2001, n. 144)

Λοιπές διατάξεις που παρατίθενται στη σύνοψη κατά περίπτωση.

Συνοπτική παράθεση των πραγματικών περιστατικών και της δίκης

- 1 Η Poste Italiane s.p.a συνιστά εταιρία ιδιωτικού δικαίου με την πλειονότητα των μετοχών της υπό καθεστώς δημοσίου ελέγχου, η οποία συστάθηκε κατόπιν της διαδικασίας μετατροπής της Αυτόνομης Διοίκησης Ταχυδρομείων και Επικοινωνιών (Amministrazione autonoma delle Poste e delle Telecomunicazioni) στον δημόσιο οικονομικό οργανισμό «Poste Italiane», και, στη συνέχεια, στην ανώνυμη εταιρία «Ente poste», όπως ορίζεται στην ιταλική πράξη νομοθετικού περιεχομένου 487/93. Οι υπηρεσίες και οι δραστηριότητές της καθορίστηκαν σταδιακά με την επέλευση της ιδιωτικοποίησής. Από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 19, του ιταλικού νόμου 662/96 («οι ταχυδρομικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες πληρωμής για τις οποίες δεν ορίζεται ρητά στην ισχύουσα νομοθεσία καθεστώς νόμιμου μονοπωλίου παρέχονται από την Ente poste italiane και τους λοιπούς φορείς υπό καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού...») προκύπτει ότι οι λοιπές υπηρεσίες παρέχονταν κατ' αποκλειστικότητα από την Ente poste italiane, με υποχρέωση τηρήσεως χωριστών λογαριασμών (άρθρο 2, παράγραφος 20, του νόμου 662/96).
- 2 Κατά την αναδιάρθρωση των οικονομικών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, το άρθρο 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/92 θέσπιζε ως μοναδικές μεθόδους πληρωμής του φόρου ICI είτε την «άμεση καταβολή στον παραχωρησιούχο με αρμοδιότητα εισπράξεως στην περιφέρεια στην οποία βρίσκεται ο δήμος [του φορολογούμενου ακινήτου]» είτε την καταβολή «στον σχετικό τρεχούμενο λογαριασμό ταχυδρομικού ταμειυτηρίου που διατηρεί ο εν λόγω παραχωρησιούχος». Ο παραχωρησιούχος, ως εκ τούτου, υποχρεούνταν να ανοίξει τρεχούμενο λογαριασμό ταχυδρομικού ταμειυτηρίου για την εκπλήρωση της υποχρέωσής που είχε αναλάβει έναντι του φορολογούντος οργανισμού.
- 3 Η ως άνω υποχρέωση για τους σκοπούς εισπράξεως του ICI δεν καταργήθηκε με τις κανονιστικές μεταρρυθμίσεις στο σύστημα συλλογής φόρων (απόφαση 567/93 του υπουργού Οικονομικών, νομοθετικό διάταγμα 241/97, νομοθετικό διάταγμα 300/99 και νομοθετικό διάταγμα 446/97), οι οποίες στο σύνολό τους αποσκοπούσαν στη διεύρυνση των μεθόδων πληρωμής λοιπών φόρων και τελών, ακόμη και σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοικήσεως (αμετάκλητη εντολή είσπραξης σε τράπεζες, καταβολή στα κέντρα εξυπηρέτησης του δήμου ή στους λογαριασμούς του δημοτικού ταμείου). Μόλις το 2011 αναγνωρίστηκε ρητώς υπέρ του παραχωρησιούχου (αναδόχου) η δυνατότητα ανοίγματος ενός απλού τραπεζικού τρεχούμενου λογαριασμού αντί τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμειυτηρίου (με την ιταλική πράξη νομοθετικού περιεχομένου 70/2011).

- 4 Οι παρεχόμενες υπηρεσίες και οι αναπτυσσόμενες δραστηριότητες, καθώς και τα κριτήρια τιμολογήσεως για την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών πληρωμής, τροποποιήθηκαν κατά τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης της Amministrazione delle Poste: εισήχθη η απαγόρευση παροχής δωρεάν υπηρεσιών σε δημόσιες διοικήσεις και δημόσιες οντότητες (ιταλικό προεδρικό διάταγμα 256/89), η αναδιάρθρωση της διαβουλεύσεως με τους αρμόδιους υπουργούς (ιταλικό προεδρικό διάταγμα 256/89, ιταλική πράξη νομοθετικού περιεχομένου 487/93), η κατάργηση, ως προς τις υπηρεσίες σε καθεστώς ανταγωνισμού, «κάθε τιμολογιακής και κοινωνικής υποχρέωσης [...] καθώς και πάσης φύσεως τιμολογιακού πλεονεκτήματος» –ενώ, αντιθέτως, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη αρχής γενομένης από την 1η Απριλίου 1997, «οι απαιτήσεις της πελατείας και τα χαρακτηριστικά της ζήτησεως, καθώς και [...] οι όγκοι κινήσεως» (άρθρο 2, παράγραφος 20, του ιταλικού νόμου 662/92)–, η επιβολή προμήθειας σε βάρος των κατόχων τρεχούμενων λογαριασμών (άρθρο 2, παράγραφος 18, του ιταλικού νόμου 662/96). Συγκεκριμένα, επιβαλλόταν προμήθεια για οποιαδήποτε συναλλαγή στο πλαίσιο της διαχείρισεως των συναλλαγών σε τρεχούμενους λογαριασμούς ταχυδρομικού ταμιευτηρίου με τους παραχωρησιούχους της υπηρεσίας εισπράξεως φόρων (τιμολογιακή απόφαση 57/96 του διοικητικού συμβουλίου). Τέλος, το ιταλικό προεδρικό διάταγμα 144/2001 εισήγαγε ομοίως για τις συναλλαγές με τους πελάτες και για τον τρεχούμενο λογαριασμό ταχυδρομικού ταμιευτηρίου, καθώς και για τον τραπεζικό τρεχούμενο λογαριασμό, το σύστημα «μέσω συμβάσεως, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του αστικού κώδικα και τους ειδικούς νόμους» (άρθρο 3, παράγραφος 1).
- 5 Οι διάδικοι, η Poste Italiane spa και η Riscossione Sicilia spa, ανάδοχος της υπηρεσίας εισπράξεως φόρων για την επαρχία του Παλέρμο και λοιπές επαρχίες της Σικελίας, διαφωνούν σχετικά με την υποχρέωση καταβολής της επίμαχης προμήθειας για το χρονικό διάστημα 1997-2011. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, μεταρρυθμίζοντας εν μέρει την πρωτόδικη απόφαση, αναγνώρισε το δικαίωμα εισπράξεως υπέρ της Poste Italiane, καίτοι έκρινε ότι αυτό αποδείχθηκε μόνο για χρονικό διάστημα μετά την 1η Ιουνίου 2001. Η διαφορά έχει [αχθεί] πλέον ενώπιον του Corte di Cassazione [Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου].

Κύρια επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Η Riscossione Sicilia προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας ενδεχόμενης αντιστάθμισεως για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισεως η οποία είναι υποχρεωτική διά νόμου. Η αναγκαιότητα υπάρξεως τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου για την εισπραξη του ICI για λογαριασμό των δήμων δημιουργεί μια κατάσταση νόμιμου μονοπωλίου υπέρ της Poste Italiane, η οποία επωφελείται της επακόλουθης δεσπόζουσας θέσεώς της και ορίζει μονομερώς το σύνολο των όρων της συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένου του ύψους της προμήθειας, γεγονός το οποίο της προσπορίζει αδικαιολόγητο πλεονέκτημα σε βάρος άλλων οικονομικών φορέων, δεδομένου ότι δεν εκπληρώνει στην πραγματικότητα αποστολή δημόσιου χαρακτήρα η οποία να δικαιολογεί ενδεχόμενη αντιστάθμιση υπέρ της. Η κρατική ενίσχυση που φαίνεται επομένως

να λαμβάνει η Poste Italiane δεν έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και επομένως απαγορεύεται δυνάμει των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ ή, επικουρικά, δυνάμει των άρθρων 102 και 106 ΣΛΕΕ και του άρθρου 4 ΣΕΕ.

- 7 Η Poste Italiane εκθέτει συνοπτικά τα εξής: 1) μολονότι η υπηρεσία τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου υπόκειται σε καθεστώς νόμιμου μονοπωλίου, δεν μπορεί ωστόσο να παρέχεται για τον λόγο αυτό δωρεάν, 2) ο παραχωρησιούχος μπορούσε σε κάθε περίπτωση να μετακυλίσει το κόστος του υποχρεωτικού ανοίγματος λογαριασμού στους δήμους, 3) ο καθορισμός του τέλους έγινε με βάση κριτήρια ομοιογένειας και ίσης μεταχειρίσεως των παραχωρησιούχων, και, ως εκ τούτου, σε συμμόρφωση με τη θεσπισθείσα τιμολόγηση στους οικονομικούς όρους της υπηρεσίας ταχυδρομικού ταμιευτηρίου (Bancoposta - οικονομική ταχυδρομική υπηρεσία) και 4) η ίδια η επίμαχη [εθνική] φορολογική νομοθεσία προέβλεπε εναλλακτικές μεθόδους πληρωμής (ιδίως, άμεση καταβολή στον παραχωρησιούχο).

Συνοπτική παράθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 8 Το Corte di Cassazione [Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ιταλία] με διευρυμένη σύνθεση αποφάνθηκε πρόσφατα σχετικά με την υποχρέωση καταβολής της επίμαχης προμήθειας, διαπιστώνοντας ότι δεν υφίσταται ρύθμιση η οποία να θεμελιώνει τον δωρεάν χαρακτήρα της υπηρεσίας διαχείρισης του τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου με σκοπό τη συλλογή του ICI, η οποία επομένως υπόκειται σε πληρωμή παρά τον υποχρεωτικό χαρακτήρα της, κατ' αναλογία προς τη συνήθη υπηρεσία τρεχούμενου λογαριασμού υπό καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού. Η λογική και η αιτιολόγηση της κατ' αποκλειστικότητα αναθέσεως της υπηρεσίας στην Poste italiane έγκειται στον σκοπό της μεγιστοποίησης των εισπράξεων των εσόδων μέσω του ευρέος δικτύου των ταχυδρομικών πρακτορείων, τα οποία είναι ευχερώς προσβάσιμα σε όλη την επικράτεια. Εντούτοις, το δικάζον τμήμα διατηρεί αμφιβολίες περί του σύννομου χαρακτήρα του νομίμου μονοπωλίου της Poste Italiana, υπό το πρίσμα της δυνατότητας εναλλακτικής χρήσεως του τραπεζικού συστήματος που θεσπίστηκε το 2011, ενώ επίσης διερωτάται εάν το εν λόγω νόμιμο μονοπώλιο συνιστά μη κοινοποιηθείσα κρατική ενίσχυση.
- 9 Το αιτούν δικαστήριο εκκινεί από την εξέταση: 1) της συμβατικής σχέσεως μεταξύ του φορολογούντος δήμου και του παραχωρησιούχου (αναδόχου) ως προς την υπηρεσία εισπράξεως φόρων, η οποία έχει ως αντικείμενο την εκτέλεση οικονομικής δραστηριότητας σκοπούσης στη συλλογή των φορολογικών εσόδων, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος υπό τους όρους του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και 2) της σχέσεως ιδιωτικού δικαίου με αντικείμενο τη διαχείριση του τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου, η οποία υφίσταται μεταξύ του παραχωρησιούχου και της Poste Italiane, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/1992.

- 10 Στην πραγματικότητα, η εν λόγω σχέση διαφέρει από τις συμβάσεις τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου μεταξύ της Poste Italiane και άλλων πελατών μόνον ως προς τον περιορισμό του δικαιώματος επιλογής του συμβαλλόμενου, καθόσον ο νόμιμος μονοπωλιακός φορέας υποχρεούται να συμβάλλεται με τον αιτούντα την παροχή των οικείων υπηρεσιών (άρθρο 2597 του ιταλικού αστικού κώδικα). Εξάλλου, η Poste Italiane δεν διαθέτει καμία σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υποχρεωτικής φύσεως με τον φορολογούντα δήμο. Ως εκ τούτου, η κατ' αποκλειστικότητα ανάθεση των δραστηριοτήτων σε βάρος άλλων οικονομικών φορέων του τομέα (τα τραπεζικά ιδρύματα που παρέχουν επίσης υπηρεσίες τρεχούμενου λογαριασμού) είναι σύμφωνη με την ενωσιακή έννομη τάξη μόνον εφόσον οι παρεχόμενες από την Poste Italiane υπηρεσίες συνιστούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος, ήτοι μόνον εάν κριθεί ότι έχουν ανατεθεί ως «ιδιαίτερη αποστολή» στην Poste Italiane υπό τους όρους των άρθρων 14 και 106 ΣΛΕΕ.
- 11 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με τη νομιμότητα της θέσεως που επιφυλάσσεται στην Poste Italiane, διαπιστώνοντας, αφενός, την απουσία διατάξεως σχετικά με την είσπραξη λοιπών τοπικών φόρων που να παρουσιάζει αναλογία με εκείνη ως προς τον φόρο ICI του άρθρου 10, παράγραφος 3, του ιταλικού νομοθετικού διατάγματος 504/92, και, αφετέρου, εξ αντιδιαστολής, τη δυνατότητα είσπραξης φόρων, ακόμη και σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοικήσεως, από το 1997 μέσω του τραπεζικού συστήματος.
- 12 Εάν γίνει δεκτό ότι το νόμιμο μονοπώλιο σχετικά με τις υπηρεσίες τρεχούμενου λογαριασμού ταχυδρομικού ταμιευτηρίου για την είσπραξη του ICI εμπίπτει στην κατηγορία της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος, τίθεται το ζήτημα περί νομιμότητας της εξουσίας που έχει παραχωρηθεί στη μονοπωλιακή εταιρία να προσδιορίζει μονομερώς το ύψος της προμήθειας που πρέπει να καταβάλλει ο παραχωρησιούχος. Πρώτον, πράγματι, η προμήθεια δεν καθορίζεται με σαφή και διαφανή τρόπο, κατά τρόπο ώστε να μην υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου και να ανταποκρίνεται στις δαπάνες και τα κέρδη μιας μέσης επιχειρήσεως με χρηστή διοίκηση, όπως απαιτείται σε περίπτωση μη προκηρύξεως διαγωνισμού. Δεύτερον, ο νόμιμος μονοπωλιακός φορέας οδηγείται νομοτελειακά στην κατάχρηση της οικείας δεσπόζουσας θέσεως, κατά το μέτρο που ο παραχωρησιούχος (ανάδοχος) δεν δύναται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση χωρίς, με τον τρόπο αυτό, να αθετήσει τις υποχρεώσεις του έναντι του αναθέτοντος οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης (αναθέτων φορέας).